

Sygn. akt III AUa 950/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Fidzińska - Juszczak (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma SSA Agata Pyjas -Luty
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2012 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **P. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 marca 2012 r. sygn. akt VII U 2524/11

z m i e n i a zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

Sygnatura akt: III AUa 950/12

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 12 grudnia 2012 r.

Decyzją z dnia 26 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 9 ust. 1 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 22 §1, art. 174 §1 i 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz. U. z 1998 r., nr 21, poz. 94 ze zm.) stwierdził, że P. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu: od 22 października 2008 r. do 31 października 2008 r., 24 grudnia 2008 r. i 31 grudnia 2008 r., tj. gdy będąc zatrudnionym na podstawie umowy o

pracę w pełnym wymiarze czasu pracy u płatnika (...) M. M., w wymienionym czasie korzystał z urlopu bezpłatnego, przy czym w okresie od 2 stycznia 2007 r. do 21 lutego 2010 r. prowadził działalność gospodarczą – (...)

Wyrokiem z dnia 16 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych zmienił powyższą decyzję, którą zaskarżył P. W. i stwierdził, że z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlega on obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu we wskazanych wyżej okresach.

Niespornym w sprawie było, że wnioskodawca P. W. w okresie od 3 października 2005 r. do 21 lutego 2010 r. prowadził działalność gospodarczą – (...), będąc jednocześnie zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, u płatnika składek (...) w M. i pracodawca udzielił mu urlopu bezpłatnego od 22 października 2008 r. do 31 października 2008 r. oraz w dniach 24 grudnia 2008 r. i 31 grudnia 2008 r.

Ustalił Sąd, że wnioskodawca z tytułu stosunku pracy otrzymał wynagrodzenie za październik 2008 r. w kwocie netto(...)zł, a za grudzień 2008 r. w kwocie netto (...)zł. W tym stanie rzeczy powołując treść art. 9 ust. 1 oraz 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (cyt. wyż.) Sąd podzielił argumentację odwołującego się wnioskodawcy, iż nie można pomijać treści art. 9 ust. 1a ustawy i stwierdził, że skoro w miesiącach, w których przebywał na urlopie bezpłatnym, z tytułu stosunku pracy osiągnął wynagrodzenie przekraczające kwotę minimalnego wynagrodzenia to brak jest podstaw do obejmowania go ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Dodatkowo podkreślił Sąd, że dwa urlopy bezpłatne wnioskodawcy przypadły w wigilię (24 grudnia 2008 r.) i sylwestra (31 grudnia 2008 r.). Z tych przyczyn na zasadzie art. 477¹⁴ §2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 9 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego zastosowanie – wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania. W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że pracownik przebywający na urlopie bezpłatnym w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym przestaje być pracownikiem, nie podlega ubezpieczeniom społecznym, co skutkuje brakiem zbiegu stosunku pracy z działalnością gospodarczą i pozostaje jedynie ubezpieczenie z tytułu działalności gospodarczej, a kwestia przekroczenia – jak w tym przypadku – minimalnego wynagrodzenia nie ma znaczenia, a więc art. 9 ust. 1 ustawy systemowej nie ma zastosowania. W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie i utrzymanie wyroku Sądu Okręgowego w mocy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja jest uzasadniona.

Stan faktyczny sprawy był niesporny. Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy w konkretnym wypadku doszło do zbiegu bezwzględного tytułu ubezpieczenia emerytalnego i rentowego z tytułem ogólnym. Podstawą takiego zbiegu jest istnienie obowiązku ubezpieczenia wynikającego z tytułu bezwzględного oraz tytułu pozwalającego na dobrowolne przystąpienie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych (art. 9 ust. 1 ustawy). Zasada ta nie ma jednak charakteru bezwarunkowego, gdyż zgodnie z art. 9 ust. 1a ustawy osoby podlegające obowiązkowi ubezpieczenia z tytułu bezwzględного podlegają także obowiązkowi ubezpieczenia z innych tytułów, jeśli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie z tytułu bezwzględного w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od podstawy określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a ustawy. Jest to kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, a więc ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. nr 200, poz. 1679 ze zm.). Trafnie zarzuca apelujący, że w sprawie nie znajduje zastosowania art. 9 ust. 1a w związku z art. 9 ust. 1. Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zostało oparte na uznaniu, że skoro wnioskodawca w miesiącach, w których przebywał na urlopie bezpłatnym, z tytułu stosunku pracy osiągnął wynagrodzenie przekraczające kwotę minimalnego wynagrodzenia, to brak jest podstaw do obejmowania go ubezpieczeniem z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Tymczasem rację ma skarżący, że w konkretnym wypadku kwestia przekroczenia przez wnioskodawcę minimalnego wynagrodzenia pozostaje bez znaczenia. Trzeba bowiem w pierwszej kolejności wziąć pod uwagę, że w spornym czasie wnioskodawca u swojego pracodawcy korzystał z urlopu bezpłatnego. Należało

zatem z tego punktu widzenia ocenić status ubezpieczonego. W okresie urlopu bezpłatnego wnioskodawca bowiem nie świadczył pracy i nie było mu wypłacane wynagrodzenie i jakkolwiek nadal obowiązywała umowa o pracę, to stosunek pracy (obowiązki stron) uległ zawieszeniu, nie był więc on „pracownikiem”, o którym mowa w art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Prawo ubezpieczeń społecznych posługuje się pojęciem zatrudnienia, odnosząc go do osób, które pracę świadczą lub doznają przerw w jej świadczeniu bez zawieszenia praw i obowiązków pracowniczych (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej). Jest oczywiste, że w okresie od 22 października 2008 r. do 31 października 2008 r. oraz w dniach 24 grudnia 2008 r. i 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca nie świadczył pracy, a doszło do przerwy w jej świadczeniu z zawieszeniem m. in. prawa do wynagrodzenia. Wobec tego nieuprawnione było odwoływanie się do treści art. 9 ust. 1a, albowiem we wskazanym czasie nie nastąpił zbieg bezwzględnego tytułu ubezpieczenia pracowniczego z tytułem ogólnym.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 386 §1 kpc orzeczono jak w sentencji.

MZ